

НАПРЯМИ ЕНЕРГО-РЕСУРСОЗБЕРЕЖЕННЯ В СИСТЕМАХ ВОДОПОСТАЧАННЯ ТА ВОДОВІДВЕДЕННЯ

НЕДАШКОВСЬКИЙ І.П.

Одеська державна академія будівництва та архітектури, м. Одеса, Україна

Ресурсозбереження є одним з головних чинників сталого і ефективного розвитку суб'єктів господарювання, а в системах водопостачання та водовідведення тісно пов'язане практично з усіма сферами господарської діяльності, тому напрями удосконалення та підвищення ефективності ресурсовикористання охоплюють широке коло різноманітних аспектів економічного середовища. Але проблема полягає у поточних фінансових та ресурсних обмеженнях, які потрібні для реалізації масштабних програм і проектів. Тому для вітчизняних реалій необхідно визначити найбільш оптимальний комплекс дій і заходів, що дозволить досягти позитивного результату ресурсозбереження залежно від часової перспективи, створити базис для подальшого розвитку. Таким чином, процедура визначення перспективних напрямів ресурсозбереження повинна здійснюватися із дотриманням принципів управління, серед яких слід виділити найбільш актуальні.

1. Принцип системності, що потребує розгляду ресурсозбереження як системи взаємозалежних структурних елементів, які мають єдиний напрямок розвитку. Дотримання даного принципу обумовлює координацію та інтеграцію процесів ресурсозбереження. Координація означає, що управління повинно здійснюватися за всіма видами господарської діяльності, інтеграція означає втілення ресурсозбереження за всіма функціональними складовими діяльності.

2. Принцип оптимальності, який означає, що весь комплекс заходів з ресурсозбереження має бути найбільш ефективним порівняно із встановленими критеріями: прибуток, рентабельність, питома ресурсо- і енергомісткість, конкурентоздатність, рівень соціально-економічного розвитку, питома ефективність очищення 1 м³ питної або стічної води, тощо. При цьому поставлена мета повинна досягатися з мінімальними витратами, або при наявних ресурсних можливостях забезпечуватись одержання найбільшого результату.

3. Принцип безперервності, якій передбачає дотримання майбутньої часової перспективи ресурсозбереження, узгодженість заходів ресурсозбереження у часовому інтервалі, а також першочергову реалізацію заходів у відповідності з реально існуючими недоліками та проблемами ресурсоефективності. При цьому має бути забезпечена гнучкість заходів, у разі необхідності зміни умов або коригування процесів ресурсозбереження.

Виходячи з даних принципів, ефективно ресурсовикористання і ресурсозбереження мають реалізовуватись при експлуатації систем водопостачання та водовідведення. Проте упорядкування усіх можливих кроків щодо досягнення мети ресурсозбереження потребує створення аналітично-інформаційної бази для обґрунтування і прийняття відповідних рішень.